

med at være kommet på førtidspension, og det her forslag handler om folk, som ikke er på førtidspension. Så det er altså to forskellige grupper, vi taler om.

Og det andet var præcis det, som jeg påpegede, for den pågældende medarbejder på sygehuset var nedslidt i den funktion, som vedkommende havde haft, og i stedet for i den offentlige sektor så at sørge for at omstrukturere og anbringe medarbejderen i en anden funktion, hvor medarbejderen kan være med hundrede procent, skubber man altså vedkommende ud på en førtidspension, og det er ikke rimeligt, og derfor bør man i hele den offentlige sektor gribe i egen barm, inden man begynder at lave alt muligt andet.

Og med hensyn til de 82 pct. må jeg stadig væk fastholde, at det er ikke den pågældende persons skyld, og at det derfor er kommunens pligt at sørge for, at der står et fleksjob til rådighed for vedkommende, og derfor skal det altså ikke være den pågældende person, der skal betale, men kommunen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg skal kvittere for et enkelt bidrag til forståelsen, nemlig at diskussionen om de kollektive overenskomster betyder, at dér, hvor der er indgået sociale kapitler, skal de følges, og at det er det, der som udgangspunkt ligger i udtrykket.

Og det vil jeg foreslå at vi præciserer under udvalgsarbejdet, for der kunne jo være folk, der var mere tungnemme, og som altså kunne have den opfattelse, at det betød, at der var fri fortolkning, og det forstod jeg klart af socialministerens udsagn at der ikke er. Det er altså alene dér, hvor der er indgået sociale kapitler, man kan fravige de kollektive overenskomster, og det skal vi gøre os umage med at præcisere.

Mine sidste ord skal så være: Hvorfor svigtede modet socialministeren på de afgørende punkter? Jeg kan altså ikke få ind i mit hoved, at de mennesker, der siger ja til at få et fleksjob, og som senere bliver afskediget fra det fleksjob, kun kan få ydelsen i 3 måneder, og det er helt uforståeligt, når man taler om ligebehandling af handicappede i forhold til andre grupper, for andre grupper har jo et maksimum på 5 år på dagpengeydelsen.

Det er også uforståeligt, at ydelsen kun skal være på 82 pct., og jeg forstod af ministerens forklaring, at det var, fordi man ville gå forsigtigt frem, men så vil jeg godt advare ministeren

endnu en gang, for jeg tror, grunden til, at der har været så lidt succes med de hidtidige skåneprojekt, er, at man er gået for forsigtigt frem, og vi vil derfor komme med ændringsforslag, der bringer disse forhold på linje med den øvrige lovgivning.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

For at fortsætte med spørgsmålet om de 82 pct. vil jeg sige, at jeg synes, ministerens besvarelse om forsigtigheden er en lidt tynd begrundelse, for i bemærkningerne har man trods alt gjort et forsøg på at parallelisere det med nogle andre ydelser for at forklare det på den måde, men under alle omstændigheder er det altså ikke en acceptabel forklaring, og derfor er jeg enig med hr. Villy Søvnal i, at det bør laves om.

Og med hensyn til personkredsen vil jeg lige sige, at det er muligt, at jeg ikke hørte det helt præcist, men det foresvæver mig, at ministeren faktisk talte imod lovens bogstav, for hvis man kigger på den personkreds, som er beskrevet i forslaget, står der klart, at det er personer, der ikke modtager social pension, og hvad er det så for en personkreds, det drejer sig om? Ja, det kan være folk, der er arbejdsløse, og som enten er i a-kasse, eller som er røget over i bistandsystemet, og som altså i princippet også står til rådighed for arbejdsmarkedet, for både den gældende lovgivning og formodentlig også den kommende lovgivning er jo skruet sådan sammen, at uanset om man er i a-kasse eller man er et andet sted, skal man stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og derfor må der gælde de samme regler.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Da ministeren formentlig skal herop endnu en gang, vil jeg lige gentage det spørgsmål, som jeg i min ordførertale havde om, hvordan arbejdsgivernes rolle bliver i denne sag, også med hensyn til, hvordan de finder ud af, hvilke personer der skal på henholdsvis en tredjedels tilskud, to tredjedels tilskud og halvt tilskud, sådan som forslaget går ud på, og hvordan arbejdsgivernes rolle i det hele taget bliver med hensyn til at finde ud af alle de mange systemer, der opbygges her: nogle under arbejdsmarkedets myndighederne, nogle under de sociale myndigheder osv.

Og hvis ministeren ikke kan svare på det på stående fod, vil jeg bede ministeren om at sende en besvarelse til udvalget, for så bliver det Soci-